

POSÁDKKA VYŠKOV

PROFESIONÁL

Vyšlo: 8. 4. 2013

1/2013

Do Vyškova
nastoupili noví
vojáci ... 3

VeV – VA má
v letošním roce
ve svém katalogu
537 kurzů,
mezi nimi opět
novinky ... 9

Vojenští a letečtí
přidělenci
akreditovaní
v ČR navštívili
vyškovskou
posádku ... 15

10 let vzniku
a trvání
doktrinálního
pracoviště
ve Vyškově ... 17

PODPIS MEMORANDA O SPOLUPRÁCI
V OBLASTI PŘÍPRAVY STUDENTŮ ... 2

PODPIS MEMORANDA O SPOLUPRÁCI V OBLASTI PŘÍPRAVY STUDENTŮ

V pondělí 4. března 2013 bylo v Brně podepsáno Memorandum o spolupráci mezi Univerzitou obrany a Velitelstvím výcviku – Vojenskou akademií Vyškov v oblasti vojenské přípravy a vzdělávání studentů vojenského prezenčního studia univerzity.

K memorandu připojili své podpisy rektor-velitel Univerzity obrany plukovník Bohuslav Příklad a velitel Velitelství výcviku – Vojenské akademie plukovník gšt. Ján Koziak. „Jakkoliv se může zdát uzavření memoranda formální záležitostí, jde o významný pokrok v rozvoji vztahů mezi oběma armádními institucemi,“ řekl na setkání náčelník Generálního štábu Armády České republiky generálporučík Petr Pavel. Ten také pozitivně kvitoval výsledky dosavadních pracovních jednání k dané problematice jak na úrovni vedení rezortu MO a Generálního štábu AČR, tak i na úrovni operačně-taktických velitelství, managementu UO a velení VeV – VA.

„Předkládaný dokument je o vymezení rolí v přípravě vojenských profesionálů. Deklaruje jasné postavení a také povinnosti

obou institucí v celém procesu vzdělávání a vojenské přípravy studentů prezenčního studia,“ upřesnil před podpisem rektor-velitel Univerzity obrany plukovník Bohuslav Příklad. Za velice přínosné považuje memorandum i velitel Velitelství výcviku – Vojenské akademie plukovník gšt. Ján Koziak, který mimo jiné poznamenal: „Dokument jednoznačně vymezuje naše kompetence, práva a povinnosti ve vzdělávání a přípravě studentů a absolventů studijních programů Univerzity obrany.“

Podpisu memoranda se zúčastnili náměstek ministra obrany pro personalistiku Michael Hrbata, ředitel sekce – personální ředitel MO Petr Vančura, velitel společných sil brigádní generál Ján Gurník a další představitelé Armády ČR a Univerzity obrany. Jak uvedl náměstek Hrbata, Univerzita obrany dává to nejlepší možné vzdělání našim vojákům. „Přitom je důležité smysluplné provázání s Velitelstvím výcviku – Vojenskou akademií, kde probíhá jejich vojenský výcvik. Půjde o pevnější sepětí s praxí,“ zdůraznil Michael Hrbata.

Memorandum představuje počátek vyšší úrovně spolupráce a koordinace činností obou zainteresovaných institucí při formování kvalitativně nového profilu absolventů Univerzity obrany, a to jak v rovině vojensko-profesní a vojensko-odborné, tak i v oblasti vysokoškolské. Výstupní profilace absolventů bude reflektovat úkoly formulované v „Bílé knize o obraně“ a zejména konkrétní požadavky a potřeby garantů jednotlivých vojenských odborností Generálního štábu AČR jako hlavních zadavatelů koordinovaného vzdělávání a vojenské přípravy studentů Univerzity obrany.

Text a foto: Pavel Pazdera, Univerzita obrany Brno
Zdroj: www.army.cz

Do Vyškova nastoupili noví vojáci

Ve středu 2. ledna 2013 do tříměsíčního základního výcviku do Vyškova nastoupilo 107 nových vojáků z povolání, z toho čtyři ženy. Navíc nastoupilo také 17 budoucích příslušníků aktivní zálohy OS ČR a přímo k útvarům pět vojáků, kteří se do Vyškova na jednoměsíční zdokonalovací kurz přemístí v pondělí 7. ledna.

V půl osmé byl nástup zahájen. Noví vojáci z povolání byli podle abecedy rozděleni do čtyř skupin. Jednotlivci postupně procházeli prezencí, kontrolou dokladů a poté například i změnou zdravotního pojištění. Následně byli vybaveni výstrojnými body a čipovou kartou ke vstupu do areálu Velitelství výcviku – Vojenské akademie. Při opuštění sálu, kde probíhaly nástupní formalities, si nováčci odebrali stravu – teplé šunkové klobásy, které v předsáli s chutí spořádali, a studený balíček k večeři.

Venku mezitím začalo sněžit a citelně se ochladilo, ale na odhodlání nových vojáků to nic neubralo. První skupina byla před

vstupní budovou připravena k přesunu do výstrojního skladu. Disciplinovaně ve tvaru pod vedením instruktorů dorazili na místo. Po skupinkách pak přebírali nejdříve drobné, ale užitečné věci, jako například „ešus“, polní láhev, příbor, utěrky, rukavice, kuklu, kartáče na obuv a šaty a podobně. Poté vystoupali o patro výš, kde absolvovali výstrojní kolečko – od pokrývek hlavy přes obuv po polní i sportovní až po nepočitatelné množství součástek polního stejnokroje. Za pomoci pracovníků skladu si každý vše pečlivě vyzkoušel, důkladnost byla na místě, protože třeba nevhodná velikost bot se může v terénu pořádně vymstít.

Po ukončení základního výcviku nastoupí 78 vojenských profesionálů k jednotlivým útvarům 4. brigády rychlého nasazení, 13 vojáků posílí řady Hradní stráže a po 7 vojácích nastoupí

k 7. mechanizované a 25. protiletadlové raketové brigádě.

Začátek nového roku – začátek nové kariéry, kariéry profesionálního vojáka. Všem, kteří si tuto cestu vybrali, přejeme do základního výcviku hodně sil, psychickou pohodu a dobrou fyzickou kondici.

Text: mjr. Monika Blaschkeová

Foto: Hana Jurčová

Kurzy u VeV – VA opět v plném proudu

Bez velkého otálení se v novém roce příslušníci školního praporu pustili do zabezpečení nástupu jak kariérových kurzů, tak kurzů profesní přípravy a v neposlední řadě také kurzů odboru dopravní výchovy.

V pondělí 7. ledna 2013 nastoupilo 8 posluchačů do důstojnického kurzu, tedy nejvyššího kariérového kurzu pořádaného u VeV – VA. A ve stejný den ke školnímu praporu rovněž nastoupili příslušníci útvaru AČR ke splnění profesních kurzů, řídicích kurzů a příslušníci základní přípravy – zdokonalovacího kurzu.

O týden později, v pondělí 14. ledna 2013, byl zahájen praporčický kurz, do

kterého nastoupilo celkem 63 posluchačů. Oficiálního zahájení tohoto kariérového kurzu se ujal zástupce velitele VeV – VA plukovník gšt. Rudolf Honzák, který v doprovodu hlavního praporčíka AČR štábního praporčíka Petra Seiferta a vrchního praporčíka společných sil štábního praporčíka Libora Pliešovského posluchače přivítal na půdě posádky Vyškov a popřál jim mnoho úspěchů v průběhu kurzu. Svými projevy přispěli k zahájení kurzu rovněž oba štábní praporčíci, kteří zdůraznili posluchačům smysl tohoto kurzu.

V tento den rovněž nastoupili posluchači do dalších účelových a řídicích kurzů. Školní prapor tak v třetím týdnu nového roku logisticky a administrativně zabezpečuje celkem 246 posluchačů v 19 kurzech, které se po novém roce u VeV – VA rozběhly.

Všem posluchačům přejeme hodně úspěchů při plnění úkolů vyplývajících ze studia a výcviku a zejména, aby jim byly vědomosti a dovednosti načerpané v kurzu dobrým pomocníkem při své každodenní praxi u útvarů AČR.

Text: prap. Pavel Šugárek

Foto: Hana Jurčová

Důstojnický kurz v plných počtech

Dnem 18. března 2013 byl doplněn počet posluchačů důstojnického kurzu na nynějších 44 posluchačů. Právě v tento den nastoupilo k Velitelství výcviku – Vojenské akademii ve Vyškově do již probíhajícího pátého běhu tohoto kurzu 38 nových posluchačů. Rozšířili tak řady šesti posluchačů, kteří do něj nastoupili již 7. ledna.

Nově nastoupení společně s již zmíněnou šesticí tak absolvují další

pětiměsíční část kurzu. A proč pouze 5 a ne 7 měsíců jako jejich šest kolegů? To je dáno tím, že před tímto kurzem tyto posluchači již splnili praporčický

kurz nebo jeho ekvivalent v předešlých letech.

V prostorách Společenského klubu kasáren Dědice nově přichází posluchače přivítal velitel Velitelství výcviku – Vojenské akademie plukovník gšt. Ing. Ján Koziak, který rovněž představil garanta kurzu náčelníka odboru kariérové přípravy podplukovníka Ing. Michala Kucharského a také velitele školního praporu podplukovníka Ing. Václava Jirouška.

Slavnostní vyřazení kurzu je plánováno na 26. července 2013.

Text: kpt. Ing. Jiří Gregor, školní prapor

Foto: Hana Jurčová

V Armádě České republiky v současné době slouží 21 751 vojáků z povolání a další by její řady velmi rádi rozšířili. Ale není to jednoduché. Pro tuto profesi se každý bohužel nehodí. Služba v armádě, to není povolání jako každé jiné, ale poslání, při kterém je nutno vyrovnat se také s jeho nemalými riziky.

Být vojákem z povolání a chránit svou zem

Výborná fyzická kondice, ale i psychická odolnost, smysl pro povinnost, pevná vůle, odhodlání. O kariéru vojáka z povolání tak právě velmi usiluje v kurzu základní přípravy u Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově další stovka rekrutů.

Ti, po svém prvním měsíci v „zeleném“, složili v pátek 1. února 2013 za účasti vrcholových představitelů AČR v čele s náčelníkem Generálního štábu AČR generálporučíkem Petrem Pavlem slavnostní vojenskou přísahu. Přísahu, která, jak v jejím úvodu objasnil velitel Velitelství výcviku – Vojenské akademie plukovník Ján Kožiak, je závazkem morálním, závazkem povinnosti při obraně státu, závazkem, který jsme všichni učinili dobrovolně, a tím je jeho hodnota jak pro nás, tak i pro naši zemi ještě daleko vyšší. „Očekávám, že budete ctít a zachovávat tradiční vojenské hodnoty – odpovědnost, spravedlnost, obětavost, odvahu, věrnost a čest a věřím, že se důstojně zařadíte k těm, na jejichž jména vzpomíná náš národ – a často i svět – s úctou a láskou,“ dodal k novým vojákům AČR plukovník Kožiak.

„Naše armáda je na takové úrovni, na jaké ještě nikdy nebyla. Nejen moderně a kvalitně vybavená, ale rovněž pevně zakotvená v Severoatlantické alianci, přičemž naši vojáci dosahují velmi pozitivních hodnocení při jejich působení v zahraničních misích. Být profesionálem znamená odvádět dobrou, kvalitní, odbornou práci, na kterou můžeme být všichni hrdí,“ řekl mimo jiné k novým vojákům náčelník Generálního štábu generálporučík Petr Pavel a ve svém projevu zdůraznil především hodnotu odpovědnosti, na které, jak řekl, je založena celá armáda.

O tom, že naši obranschopnost nelze nikdy podceňovat, hovořil ve svém projevu také náměstek ministra obrany pro personalistiku Michael Hrbata, který mimo jiné řekl: „Bez připravené armády a jejích kvalitních záloh se ani teď ani v příštích letech neobejdeme. Potřebujeme armádu náležitě vyzbrojenou,

perfektně připravenou, složenou z lidí, na které je spolehnutí v každé situaci. Právě s takovými vojáky počítáme. Vojenská profese rozšiřuje obzory ve smyslu doslovném i přeneseném. Půjdete ve stopách československých legionářů, bojovníků proti nacismu i novodobých válečných veteránů. Budete strážít hodnoty, které byly snem celých generací a které bylo třeba vybojovat a obhájit. Iste přítomnosti i budoucnosti naší armády. Iste ochránci vlasti, která od vás právem mnoho očekává.“

Základní podmínkou pro odstartování kariéry vojenského profesionála je však absolvování celého kurzu základní přípravy. Tedy složením vojenské přísahy zatím tito noví vojáci vyhráno rozhodně nemají. Stále jsou v tzv. zkušební době, přičemž je čekají ještě další 2 měsíce náročného základního výcviku v zimních podmínkách, při kterém budou muset prokázat, že na to skutečně mají – být vojákem z povolání a chránit svou zem.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: Hana Jurčová

Čtvrtek 21. března 2013, zvony v kostelech odbíjejí pravé poledne. Ve stejném okamžiku se rozeznívá zcela specifický zvon také aulou kasáren Dědice, a to na počest 90 úspěšných absolventů kurzu základní přípravy.

I CESTA DLOUHÁ TISÍCE MIL ZAČÍNÁ JEDNÍM KROKEM ...

Do bran vyškovských kasáren vstoupili poprvé v úterý 2. ledna 2013 jako civilisté s velkým odhodláním zvládnout první krok k jejich vysněnému cíli – stát se vojáky z povolání. Bylo jich 107 a pod usilovným vedením zkušených instruktorů postupně víc a víc pronikali do náročnosti vojenského poslání. „Služba v armádě to není jednoduchá záležitost, klade v jakékoli době nestandardní požadavky na jednotlivce a lze ji vykonávat pouze s vědomím

nutnosti překonávat celou řadu překážek a ústupků z vlastního komfortu,“ říká náčelník odboru výcviku Velitelství výcviku – Vojenské akademie plukovník Karel Klinovský.

Nováčci se tak během tří měsíců museli poprat se zcela novou životní situací. Vojenský režim, velké množství nezbytné vojenské teorie a ještě větší množství času stráveného v terénu. Ve dne v noci, zima nezima. Taktická, střelecká, ženijní, OPZH, zdravotnická. Přípravy nezbytné pro pohyb vojáka na bojišti. „Avšak nejen zvládnutí všech stanovených teoretických znalostí a praktických dovedností stačí k absolvování kurzu. Stát se dobrým vojákem, to znamená mít i morálně-volní vlastnosti, být připraven fyzicky i psychicky, tedy dokázat plnit stanovené úkoly také za působení rozmanitých stresových faktorů, nepříznivých povětrnostních podmínek a nedostatku spánku,“ dodává plukovník Klinovský.

Ne každý má tedy dostatek sil dojít pomyslnou cestu v základní přípravě až do cíle, přesto jich nakonec v tomto běhu uspělo úctyhodných 90. „Vážím si toho, jak jste připraveni, a jsem potěšen, že vaši nynější vojenskou úroveň můžete dnes mnozí z vás prezentovat přímo před svým velitelem plukovníkem Miroslavem

Hlaváčem, protože celá řada z vás bude plnit úkoly právě u elitní 4. brigády rychlého nasazení. Vaše sny se stávají realitou a nyní už jen vy sami jste strůjci svého štěstí, už jen vy svým úsilím a pílí budete dělat všechno pro to, abyste ten svůj vojenský život, kariéru vojenského profesionála dotáhli tam, kam ji dotáhnout chcete,“ řekl mimo jiné k absolventům velitel VeV – VA plukovník Ján Koziak.

Odvaha, obětavost, odpovědnost, věrnost, čest. Zásadní hodnoty vojenského profesionála, jejichž důležitost absolventům kromě jiného vštěpovali a osobním příkladem také dokazovali jejich instruktoři, rekrutovaní z nejlepších a nejzkušenějších vojáků AČR. K zvládnutí takového výcviku totiž samotná snaha nováčků rozhodně nestačí.

A právě vysokou profesionalitu a přístup jak vyškovských instruktorů, tak pěti instruktorů z útvarů AČR, ve svém projevu vyzdvihl vrchní praporčík odboru výcviku praporčík Marek Mareček, když zdůraznil: „Bez péče a pílě instruktorů, kteří se vám snažili v maximální možné míře předat i v tak krátké době vše základní pro výkon vojenské profese, byste to, co dnes umíte, neuměli.“

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: Hana Jurčová

Úspěšné absolvování výcviku je někdy už tak blízko, ale ...

Ale i mezi příslušníky aktivních záloh jsou vítězové a poražení. Pátek 8. února 2013 tak patřil ve Vyškově jen úspěšným absolventům kurzu základní přípravy aktivních záloh. Právě do tohoto kurzu nastoupilo počátkem letošního ledna celkem 17 žáků s cílem absolvovat zde šestitýdenní vojenské cvičení.

To totiž musí absolvovat každý voják v aktivní záloze v prvním roce při prvním uzavření dohody o zařazení do aktivní zálohy.

Jedenáct z nich složilo po měsíci výcviku slavnostní vojenskou přísahu, ale jen šesti z nich, včetně jedné ženy, se jej podařilo dotáhnout až do vítězného konce. Některým již v samém závěru, tedy komplexním polním výcvikem, nestačily fyzické síly, další neměli štěstí při závěrečných zkouškách. Ale taková už je realita.

V prostorách Společenského klubu kasáren Dědice tak měli tu čest převzít absolventský certifikát kurzu základní přípravy aktivních záloh opravdu ti nejlepší z nejlepších, a to z rukou zástupce velitele VeV – VA pro výcvik plukovníka Josefa Medala. Ten za přítomnosti koordinátora AČR pro výcvik aktivních záloh Ing. Valentína Mišagy, náčelníka oddělení základní

přípravy majora Rostislava Juppy a vrchního praporčíka VeV – VA nadpraporčíka Jiřího Hladíka při této příležitosti připomenul důležitost aktivních záloh jako nedílné součásti armády, když řekl:

„Jsem potěšen, že vám tyto certifikáty mohu dnes předat, neboť jste výcvikem prošli opravdu se ctí, přičemž jsem si dobře vědom, že to máte mnohem složitější. Před týdnem jste spolu s našimi rekruť, tedy novými vojáky z povolání, složili vojenskou přísahu, kterou jste se stejně jako oni zavázali k plnění vojenských povinností, slíbili jste věrnost České republice a přijali etický kodex vojáka. Jste tedy jedněmi z nás, s tím rozdílem, že kromě vaší činnosti coby aktivních záloh AČR zároveň vykonáváte vaše civilní povolání. A to rozhodně není jednoduché skloubit. Proto si vaší práce odvedené zde ve Vyškově velmi vážím. Nezapomeňte na to, co se vám naši instruktoři snažili předat, neboť tím, že jste prošli tímto výcvikem, jste získali teprve základy a ty musíte neustále upevňovat. A já vám i do dalších cvičení přeji mnoho úspěchů.“

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: Hana Jurčová

- 23. ledna 2013 vláda ČR schválila koncepci aktivní zálohy ozbrojených sil ČR.
- Koncepcie aktivní zálohy je komplexní, realistickým a dlouhodobě efektivním řešením tvorby a přípravy zálohy českých ozbrojených sil. Zároveň také řeší nedostatky, kterými dosud trpěly jednotky aktivních záloh.
- Novou koncepcí chce rezort obrany motivovat nejen záložní vojáky, ale i jejich zaměstnavatele. Například roční paušální odměna záložáka se

z dnešních šesti tisíc zvýší na dvanáct tisíc. Navíc v době, kdy bude povolán na cvičení, bude dostávat stejný plat jako voják z povolání na příslušné funkci.

- Zaměstnavatelé by napříště dostávali 1 675 korun za den nepřítomnosti záložáka při jeho mimořádném nasazení, například při přírodní katastrofě. A 1 117 korun denně po dobu běžného čtyřtýdenního výcviku, který se koná jednou za rok. Tyto prostředky mohou

pokrýt firmám náklady na brigádníky, které si po dobu nepřítomnosti zaměstnanci mohou najmout.

- Namísto nynější převahy záložáků v pěších rotách se strážní funkcí by v budoucnu měly aktivní zálohy doplňovat příslušníky bojových útvarů, v případě potřeby i v zahraničních misích. Celkem by aktivní záloha měla mít nově až 5 000 příslušníků.

Jan Pejšek, tiskový mluvčí MO
Zdroj: www.army.cz

MEČ PRO NEJLEPŠÍHO ABSOLVENTA praporčického kurzu míří opět do Chrudimi

Stalo se již tradicí, že nejlepší absolvent kariérových kurzů Velitelství výcviku – Vojenské akademie Vyškov obdrží čestný meč. Ne jinak tomu bylo i při letošním prvním slavnostním vyřazení praporčického kurzu, které se uskutečnilo v úterý 12. března 2013 v prostorách Společenského klubu kasáren Dědice.

Za úsilí a výtečné výsledky v průběhu celého studia převzal tuto nejcennější trofej z rukou velitele Velitelství výcviku – Vojenské akademie plukovníka gšt. Jána Kožiaka stejně jako v listopadu loňského roku příslušník 43. výsadkového mechanizovaného praporu Chrudim, tentokrát rotmistr Petr Trhal.

Slavnostním aktem vyřazení, jemuž přihlíželi kromě hlavních představitelů VeV – VA také vrchní praporčík společných sil štábní praporčík Libor Pliešovský a vrchní praporčík 4. brigády rychlého nasazení praporčík Miloš Prášil, úspěšně završila studium tohoto druhého nejvyššího kariérového kurzu u VeV – VA další více než šedesátka jeho posluchačů z útvarů celé AČR.

„Před dvěma měsíci jste započali období, které bylo plně věnováno vám a vaší přípravě – zahájili jste praporčícký kurz a jeho absolvováním jste splnili

jeden z kvalifikačních požadavků na vaše systemizované místo a vy se nyní stanete plnohodnotnými manažery na svých nejnižších funkcích. Cílem našich učitelů a velitelů bylo tedy především zorientovat a zdokonalit vás v problematice práce s lidmi a poskytnout vám možné návody řešení situací, do kterých se jako nejnižší velitelé můžete dostat,“ zmínil v úvodu zástupce náčelníka odboru kariérové přípravy major Jaroslav Medek.

Štábní praporčík Pliešovský v této souvislosti dodal: „*Je pro mne potěšení vidět zde příslušníky všech jednotek AČR a přeji vám, abyste ve vaší další vojenské kariéře využili to, co jste se tady naučili, nebo s čím jste se seznámili. Především, abyste byli schopni podle mne největšího umění, tedy aplikovat teorii do praxe, která se neustále vyvíjí. Mezi vámi může stát jeden či dva budoucí vrchní praporčíci a možná i jeden budoucí vrchní praporčík*

pozemních či vzdušných sil ... Jak se říká, každý voják nosí v torně svou pomyslnou maršálskou hůl, tak věřím, že mezi vámi je jeden z nich.“

Na jejich uniformách se nyní leskne stříbrný odznak absolventa praporčického kurzu. Odznak, který, jak zde také připomenul štábní praporčík Pliešovský: „*reprezentoval již absolventy hranické akademie, k jejímž tradicím a historickému odkazu se její nástupkyně – vyškovská akademie – hrdě hlásí. Noste jej i vy s hrdostí,*“ zdůraznil Pliešovský. O tom, že není pouhým symbolem absolutoria, ale rovněž morálních hodnot, svědčí slib posluchače VeV – VA, který čerství absolventi složili v závěru slavnostního aktu vyřazení. V něm se zavázali na svou čest k svědomitosti a odpovědnosti k plnění úkolů na svých pozicích a důstojné reprezentaci AČR a praporčického sboru. „*Nezapomínejte na tyto hodnoty, které spolu s obětavostí, smyslem pro povinnost, odvahou a věrností ctili i naši předchůdci a mějte je na paměti každý den vašeho vojenského života,*“ připomenul absolventům to nejdůležitější v jejich poslání, mimo jiné také v kontextu s letošním 70. výročím nasazení československých vojáků v bitvě u Sokolova, zástupce náčelníka odboru kariérové přípravy major Medek.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková,
praporčík Pavel Šugárek, vrchní
praporčík škapr
Foto: Hana Jurčová

VeV – VA má v letošním roce ve svém katalogu 537 kurzů, mezi nimi opět novinky

Katalog kurzů u Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově, to je neustále se rozvíjející nabídka vzdělávacích aktivit, které pružně reagují nejen na potřeby AČR, ale rovněž dalších mimozemských či zahraničních partnerů. V letošním roce takovýchto aktivit VeV – VA nabízí neuvěřitelných 537.

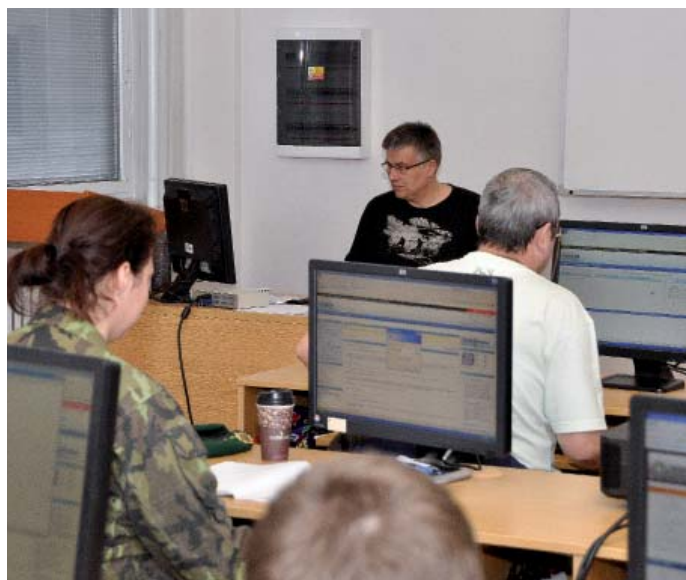
Jedním z absolutně nových kurzů letošního roku je i čtyřdenní kurz decentrálního pořizování majetku a služeb, jehož garantem se stalo oddělení přípravy logistiky a služeb odboru kariérové přípravy VeV – VA. Prvních čtrnáct absolventů z řad pracovníků pověřených u útvarů a zařízení AČR realizací decentrálních akvizic jim zde úspěšně prošlo začátkem měsíce února.

„Cílem tohoto kurzu je objasnit začínajícím pracovníkům akvizičních pracovišť útvaru systém decentrálního pořizování majetku a služeb, vytvořit jim ucelený všeobecný rozhled o provázanosti jednotlivých informačních systémů (ISL a FIS). Absolventi se zde naučí obsluhovat příslušné elektronické tržiště (ET), v tomto případě TENDERMARKET, zadávat, sledovat a vyhodnocovat veřejné zakázky. Na základě získaných vědomostí v tomto kurzu tak chceme především umožnit růst efektivnosti hospodaření s rozpočtovými prostředky rezortu MO,“ říká náčelník oddělení přípravy logistiky a služeb VeV – VA major Libor Stolička, který s myšlenkou nabídnout logistice rezortu obrany takovýto typ kurzu přišel už v roce 2011, a po jejím velmi příznivém ohlasu a několika měsících pečlivých příprav tak velmi důležitá problematika decentrálního pořizování majetku a služeb letos pevně zakotvila pod označením LP 172 v katalogu kurzů VeV – VA.

A co říkají na kurz samotní absolventi? Když měli vyjmenovat tři nejlepší věci v tomto kurzu, vzácně se shodli na těchto: „Vůbec samotný fakt, že tento kurz vznikl, věcnost a praktičnost přednášek s velmi profesionálními znalostmi a zkušenostmi přednášejícího Ing. Jana Novotného a také poskytnutí velmi odborně připravených materiálů ‚kuchařky‘ jako součásti absolvování kurzu.“ Právě Jan Novotný je dle slov majora Stoličky osobou, která má na vysoké kvalitě kurzu ten největší podíl. „Má několikaleté bohaté zkušenosti se zadáváním zakázek, které je schopen zúročit na konkrétních praktických příkladech, a rád bych zde podotkl, že nakonec to byl právě on, kdo celý kurz připravil a také odučil,“ říká na adresu příslušníka ekonomického oddělení VeV – VA Jana Novotného major Stolička.

„Perfektní, precizně připravený, na vysoké úrovni,“ shrnuli jej shodně všichni. „Po právě takovém penzu znalostí jsme dlouho volali, jen bychom byli rádi, kdyby byl delší. Problematika pořizování majetku a služeb je totiž velmi obsáhlá a problematická a bylo by rozhodně ještě o čem diskutovat.“

Další běh tohoto kurzu se uskuteční od 27. května a zájem je veliký. „Již nyní máme přihlášeno 23 osob, přičemž kapacita

kurzu je maximálně 15 osob, a to z důvodu omezení počtem PC. Ale přemýšlíme o možnostech navýšení jak kapacity, tak termínů kurzů,“ dodává na závěr major Stolička.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková
Foto: Vladimír Bezděk ml.

KURZY SPECIÁLNÍ TĚLESNÉ PŘÍPRAVY

Přesuny na ledu a sněhu

Ve dnech 21. 1.–25. 1. a 28. 1.–1. 2. 2013 proběhl v Krkonoších kurz přesuny na ledu a sněhu ukončený závěrečnou zkouškou pro instruktory v tomto odvětví výcviku.

První týden byl zaměřen na výcvik jednotlivých dovedností, které jsou nezbytně nutné k úspěšnému absolvování tohoto kurzu, což zahrnovalo ovládání skialpinistických lyží (správný postoj, výstupy, sjezdy, otáčky a obraty v různě obtížném terénu), seznámení se skialpinistickým setem a jeho použití, co je a k čemu se používá sněhový profil, posouzení sněhové stability pomocí testů (klouzavý blok, norská sonda, poklepový test), přesun raněného pomocí UT, tvorba záhrabu, přesuny v noci, navigace v noci, tvorba „štanďů“, vyhledávání zasypaného v lavině pomocí lavinových vyhledávačů a samozřejmě každý večer přednášky vedené zkušenými instruktory.

Ve druhém týdnu se okruh výuky ztenčil a novou látkou bylo pouze

naplánování zhruba dvacetikilometrového přesunu, což za dodržení všech stanovených kritérií není vůbec jednoduchá záležitost. Hlavním cílem ale bylo naučit a poté nechat vést posluchače jednotlivé části zaměstnání tak, jak by to sami prováděli mimo kurz. Instruktory zde už jen dohlíželi a vyhodnocení provedli po skončení dané fáze.

Předposlední den kurzu byl věnován závěrečným zkouškám jak teoretickým, tak praktickým, kde příslušníci kurzu měli potvrdit (nebo taky ne), že jsou schopni být instruktory.

Poslední den proběhla údržba materiálu, obalení věcí a přesun z chaty Výrovka, kde jsme posledních čtrnáct dní pobývali, do Pece pod Sněžkou na autobus.

... přesuny na ledu a sněhu, neměl jsem vůbec tušení, co tento kurz obnáší, byl jsem mile překvapen hned od prvního dne.

První týden po obsahové stránce velice zajímavý a místy dost náročný, drtivou většinu probrané tematiky jsem slyšel nebo viděl poprvé v životě – z toho pramenily někdy možná hloupé dotazy, ale bral jsem to tak, že se to mám naučit

a pak to ještě učit, tudíž o tom něco vědět ...

... tak a je to tady. Opět jsem se nechal naverbovat šéfovou na další šilenost. Když jsem se nechal vyhecovat poprvé, tak popis akce vypadal asi takto: Nespíš, nežereš, pořád makáš! Tentokrát zvolila jinou taktiku: Čtrnáct dní na horách, co ty na to? Jojo, hory mám rád, tak proč ne.

Ovšem má představa sluncem zalitých hor a zajímavých přednášek o pohybu v nich vzala rychle za své.

Představoval jsem si spoustu přednášek a praktických nacvičování a sem tam nějaký krátký výlet zakončený nádherným sjezdem. Bohužel realita byla trochu jiná.

Vzhledem k nabitému programu přes den byly přednášky až večer. Přednášky byly zajímavé a velmi poučné s řadou praktických rad a postřehů, ale po celodenním pohybu venku jsem je jen stěží vnímal, škoda. Pochopil jsem, že celá problematika pohybu v horách je nesmírně zajímavá a rozsáhlá, a i když se účastním instruktorského kurzu, tak mám spíš dojem, že jsem v první kapitole velmi tlusté knihy.

Ovšem ještě lepší a zajímavější byly praktické činnosti v terénu. Vyhledávání pomocí „pípáků“, dělání sněhového profilu, tvorba štanďů, sjíždění ve skupině, spaní v záhrabu atd. Prostě paráda! Z těchto činností jsem byl doslova nadšený.

Jenže když se mě někdo zeptá, co mi nejvíc utkvělo v hlavě, tak jsou to pochody. Stále a pořád jsme chodili. No vždyť jsou to přesuny ...

Text: absolventi kurzu
Foto: nrtm. Zdeněk Tvarůžek

Ve Vyškově proběhl instruktorský kurz základů přežití

„Chcete být instruktory?“ zaznělo z úst vedoucího instruktora základů přežití nadrotmistra Zdeňka Tvarůžka při úvodním zahájení zimní části kurzu v pondělí 18. 2. 2013 ve vyškovských kasárnách. Tím si ověřil, že šest uchazečů o post instruktora speciální tělesné přípravy v oblasti základy přežití, sedících před ním, je právě na tom správném místě.

I když kurz začal oficiálně v pondělí, všichni účastníci kurzu museli zahájit přípravu již týden předem. Jelikož hlavní dovedností instruktora je umět učit, obdržel každý z uchazečů předem jednotlivá témata ze základů přežití, ke kterým si musel vytvořit dokumentaci, včetně multimediální prezentace, s jejíž pomocí v samotném kurzu přidělená témata přednášel a následně v terénu prakticky vedl.

Účast v samotném kurzu měla jasně stanovená kritéria. Pokud by je někdo nesplnil, odjel by ještě tentýž den zpět ke svému domovskému útvaru. Zvládnutí úvodního vstupního teoretického testu a následně splnění praktické zkoušky z přesunu se zátěží bylo tedy nutností pro setrvání v kurzu.

Účastníci si veškerý materiál, včetně zásob jídla na 5 dní nesli s sebou. Když dorazili na místo cca 8 km vzdálené, dostali úkol zbudovat si přístřešky v terénu na celý týden, včetně zřízení centrálního ohniště a venkovní toalety.

Místo, vybrané pro zřízení vesničky, bylo záměrně umístěno v blízkosti budovy zvané Červený domek, jelikož je zde zřízena učebna pro přednášky.

Účastníci v krátkém čase zbudovali vesničku a vyrazili na učebnu. Zde vždy setrvali pouze na dobu nezbytně nutnou k odpřednášení daných témat, a to buď od nich samých nebo od přítomných instruktorů.

Každý didaktický výstup měl předem daný scénář. Kurzista byl vyzván, aby převzal iniciativu nad vedením ostatních, zahájil svou přednášku, odpřednášel ji a následně v terénu spolu s ostatními prakticky prozkoušel. Na závěr proběhlo vyhodnocení, a to jak sebehodnocení, tak vyslechnutí názoru ostatních účastníků a samozřejmě i vše bedlivě sledujících instruktorů. Probíraná témata byla například způsoby ukrytí, tepelný komfort, orientace v terénu, hygiena, první pomoc, pitný režim a získávání vody, význam živin a získávání potravy, rozdělování ohňů

a tvorba improvizovaných pomůcek, včetně zbraní určených k lovu. Každý účastník měl pro svůj didaktický výstup dohromady přibližně 4–5 hodin s tím, že pro teorii měl přibližně třetinu času.

Díky napjatému harmonogramu a mrazivému, stále se měnícímu počasí byli kurzisti pod neustálým psychickým stresem, trpěli spánkovou deprivací, dehydratací a vědomím, že čas na péči o sebe sama a o materiál mají velmi omezený. Přesto však věděli, že labilní výkyvy v jejich chování nemají v instruktorském kurzu co dělat.

Ke zvýšení psychického tlaku a prověření schopností účastníků instruktoři využili i noční orientaci v terénu, bez jakýchkoli topografických pomůcek, pouze za pomoci načrtnutého plánu, který si každý kurzista musel narychlo zhotovit. Nikdo tento úkol napoprvé nezvládl, avšak hned po překontrolování prošlé trasy vyrazili k druhému pokusu a tentokrát úspěšně.

Čtvrtek už instruktoři řídili sami, s cílem prakticky prozkoušet účastníky z jejich dovedností. Opět proběhl samostatný přesun s omezením prostředků pro orientaci, rozdělení ohně v co nejkratším čase, ošetření raněného s následným transportem na improvizovaných nosítkách a vytvoření signálního ohně pro navedení letecké záchranné služby. Po tom všem čekala kandidáty na instruktory poslední zkouška. Teoretický test. Po jeho vyhodnocení provedl tým instruktorů s každým účastníkem pohovor „face to face“.

V pátek proběhlo uklizení všech pracovišť, kontrola materiálu a zdravotního stavu a předání osvědčení o absolvování kurzu. Potřepáním pravicí byl kurz ukončen a všichni se mohli s vidinou teplé sprchy a klidného spánku vydat ke svým domovům.

Text: por. Mgr. Radek Vodička,
instruktor STP-ZP

Foto: nrtm. Zdeněk Tvarůžek,
vedoucí instruktora STP-ZP

Kurz boje zblízka – 1. stupeň

Ve dnech 4.–8. 3. 2013 se v posádce Vyškov uskutečnil kurz boje zblízka – 1. stupeň, do kterého nastoupilo 23 posluchačů. Velitelem kurzu byl npor. Mgr. Jakub Strnad, kterému pomáhali s výukou instruktoři rtm. Michal Šidák a rtm. Pavel Skopal (oba Przab), a garantem kurzu byl jeden z vedoucích instruktorů boje zblízka v AČR kpt. Mgr. Karel Kalaš (OKPř).

Tento typ kurzu proběhl letos poprvé. Oproti roku 2012 jsou na letošní rok plánovány kurzy dva, aby byla dostatečně pokryta poptávka po tomto kurzu. Ale i tak mě zájem o tento kurz velice překvapil. Kapacita kurzu byla 12 lidí. Nicméně nakonec bylo v kurzu 23 posluchačů, a to jsem ještě musel dalších 5 přihlášených odmítnout, protože již takto byla kapacita překročena bezmála o 100%! I proto bych chtěl poděkovat výše uvedeným instruktorům za perfektně odvedenou práci, která se odrazila především ve výkonech posluchačů, kterým se nakonec

zdráně podařilo obsáhnout velice náročnou tematiku 1. stupně boje zblízka, ale i v tom, že jsme i při těchto počtech byli schopni kvalitního výcviku.

Kurz probíhal bez jakýchkoli excesů, problémů a v přátelské atmosféře, přičemž tyto okolnosti vytvořily prostředí, díky kterému si posluchači mohli z kurzu odnést mnoho informací a dovedností. Jak jsem již uvedl, byli jsme spolu s instruktory mile překvapeni, jak zapálení byli posluchači do všech probíraných činností, ale také jak velké pokroky dělali, přestože většina z nich se s bojem zblízka setkala poprvé. Kdyby k výcviku takto přistupovali všichni posluchači, kteří mi již „prošli pod rukama“, bylo by mi „odměnou“ takto motivované lidi učit. (Alespoň jednou za čas se to povede ...)

Jak jsem posluchačům v závěru řekl, byla pro nás opravdu čest učit takovou skupinu. A taktéž jim děkujeme, že jsme jakožto pedagogové mohli pocítit zadostiučinění z odvedení kvalitní práce, která byla na posluchačích vidět v podobě obrovských pokroků a hlavně nadšených tváří.

Splněním tohoto kurzu mají všichni posluchači volnou cestu ke kurzu instruktorskému. A musím připustit, že ne malá část účastníků tohoto kurzu má dobré předpoklady k tomu stát se letos na podzim instruktory boje zblízka 1. stupně v našem instruktorském kurzu. Dokonce někteří posluchači, kteří současně působili jako instruktoři, čímž si splnili svou metodickou praxi, si obnovili či získali instruktorské licence boje zblízka 1. stupně, k čemuž jim spolu s vedoucím instruktorem boje zblízka 3. stupně kpt. Mgr. Karlem Kalašem, který provedl jejich instruktorské přezkoušení, gratulujeme.

Závěrem bych chtěl všem absolventům popřát, aby se jim rychle zhojila menší zranění, která při výcviku utřžili. Bohužel se tomuto při boji zblízka nejsme schopni vyhnout, pokud se má odvíjet opravdu kompletní tematika včetně kontaktního boje. Ale to k tomu prostě patří ...

Těším se na další spolupráci s instruktorským sborem, se kterým jsem byl velice spokojen, protože, co se týče názorů na vedení výcviku, se naše myšlenky naprosto shodovaly.

Tímto děkuji jejich nadřízeným, že instruktory pro kurz uvolnili a jejich zkušeností bych rád využil i v následujících kurzech, pokud jim to umožní jejich pracovní povinnosti. S absolventy se rád setkám na dalších kurzech zde ve Vyškově.

Text a foto: npor. Mgr. Jakub Strnad

PZ205 – kurz základů topografické přípravy složek IZS

V termínu 14. 1.–17. 1. 2013 proběhl na VeV – VA OPrPř/OdPzEB v pořadí již druhý kurz topografické přípravy, určený pro příslušníky všech složek integrovaného záchranného systému (IZS).

Kurz byl sestaven příslušníkům IZS tzv. „na míru“, zejména vzhledem k velkému zájmu ze strany PČR o tuto oblast. Prvopočátkem byla příprava několika instruktorů Vyšší policejní školy v Brně. Následně pak žádost o tento druh přípravy ze strany Krajského ředitelství pořádkové policie Olomouc. Důvodem zájmu obou součástí o tuto oblast bylo a je zdokonalení svých příslušníků s cílem zvýšit jejich schopnosti při plnění úkolů v neznámém terénu. Obzvláště při pátracích akcích po „nedobrovolných turistech“. Jak všichni z médií dobře známe, věc v současné době poměrně častá.

Kurz se obsahově nijak neliší od kurzu topografické přípravy (PZ200), který VeV – VA OPrPř/OdPzEB poskytuje příslušníkům AČR. Co je to mapa, souřadnicové systémy, orientované úhly, měření vzdáleností, činnost při ztrátě orientace, určení vlastní polohy, GPS, přesuny s mapou, bez mapy, s přijímači GPS atd., to je stručný výčet z obsahu standardního výcviku. Rozdílů mezi kurzy je jen několik. Ubytování, prostor pro teoretickou výuku a naprosté soustředění je zajištěno službou VMC Myslejovice. PZ205 je intenzivnější (denně 7.00–22.00 h), výcvikové trasy z hlediska času a terénu náročnější.

Chladné podnebí, snížená viditelnost nebo příliš oranžová místa na mapě nejsou pro policisty žádnou překážkou. Ostatně náročnost byla i jedním z požadavků ze strany PČR.

V současné době kurz úspěšně absolvovalo již 28 policistů pořádkové policie Olomouckého kraje. Mezi prvními nechyběli jejich vrchní představitelé jako plukovník Mgr. Bc. Ladislav Sohr a major Mgr. Bc. Martin Crha. V následujících měsících tohoto roku a možná i toho příštího nás čeká ještě velká řada jejich kolegů. Vzhledem k průběhu kurzu a přístupu cvičících se budeme jako instruktoři na další spolupráci velice těšit.

Co říci závěrem? Neuvěřitelná snaha všech policistů v průběhu kurzu a jejich skvělé výsledky poukazují na skutečnou potřebnost těchto znalostí a dovedností v jejich zaměření a především také na to, že si jejich důležitost uvědomuje každý jednotlivec, bez rozdílu hodnosti, funkce a věku.

Text a foto: praporčík Marek Cendelín,
starší instruktor OdPzEB

Ukončení kurzu spisové a archivní služby

Dne 15. března 2013 se na odboru kariérové přípravy (OKPř) Velitelství výcviku – Vojenské akademie ve Vyškově (VeV – VA) uskutečnilo slavnostní ukončení třítýdenního kurzu spisové a archivní služby (SAS).

Zájem o kurz spisové a archivní služby má stoupající tendenci. Potvrzením je i to, že do kurzu přicházejí mimo nových pracovníků POI i zaměstnanci, kteří

se věnují ochraně informací již pěknou řádku let.

Oblast bezpečnosti, a to nejen utajovaných informací, ale také osobních a citlivých dat a majetku, je velmi dynamická a neustále se rozvíjející.

Proto oblast bezpečnosti informací v tomto roce čeká spousta změn, především potom změna legislativy, která si vynutí rozsáhlou aktualizaci studijních materiálů. Zejména ale půjde o to získat praktické zkušenosti z realizovaných změn, a to bude to nejcennější. K tomu slouží zmíněná kontrolní činnost v rezortu MO, které se příslušníci skupiny pravidelně zúčastňují. Neustále se množí žádosti o konzultace ze strany absolventů posouvají učitele a lektory

dopředu. Zde dochází ke zpětné vazbě a k upevňování teoretických znalostí získaných v kurzech.

Text: kpt. Ing. Petr Urban
Foto: Vladimír Bezděk ml.

Velitel vzdušných sil na VeV – VA Vyškov

V úterý 26. března 2013 posádka Vyškov navštívil nový velitel vzdušných sil plk. gšt. Ing. Libor Štefánik a nebyl sám. Spolu s ním do Vyškova přijeli zástupci Velitelství společných sil Olomouc, Velitelství sil podpory Stará Boleslav, sekce logistiky MO Praha, OVL MO Praha, SRDS – OS MO Praha, sekce KIS, CLV Pardubice, UO Brno a zástupci leteckých základen a útvarů vzdušných sil AČR.

Důvodem návštěvy tak velkého množství lidí v modrých uniformách všech odborností byla účast na konferenci na téma „Příprava personálu vzdušných sil“. Smyslem této dvoudenní konference bylo seznámit odbornou veřejnost s organizací kariérové přípravy, se způsobem objednávání školení (kurzů), UVZ a VVP v podmínkách nového organizačního uspořádání AČR od 1. 1. 2014 a dále s novou organizační strukturou a novými úkoly VeV – VA Vyškov. Dále pak zástupce ředitele OVL MO Praha plukovník Vladan Ševčík seznámil přítomné se změnami v činnosti, působnosti a organizačního zařazení OVL. Plukovník Vladimír Vyklický krátce vysvětlil problémy při zabezpečení výcviku příslušníků ŘLP, seznámil přítomné s problémy při pořízování nové techniky pro zabezpečení průzkumu vzdušného prostoru ČR a s modernizací systémů velení a řízení ve vzdušných silách. Podplukovník Martin Čejchan ze Sekce KIS seznámil přítomné se stavem implementace ACCS (Air Command Control System) do AČR a podplukovník Odler doplnil stav implementace a využití APV SQOC a WOC.

Odpolední část prvního dne jednání byla věnována seznámení s posádkovou UVZ určenou nejen pro přípravu modrého personálu. Účastníci zaměstnání měli možnost si u ODV vyzkoušet simulátor převrácení a nárazu vozidla a dále pak navštívili SSTT Vyškov, kde je kapitán Václav Cyprian seznámil s jednotlivými typy simulátorů a vysvětlil možnosti a využití celého centra. Na závěr návštěvy SSTT byla provedena ukázka činnosti potápěčů na univerzálním cvičišti jízdy tanků pod vodou (UCJTPV). Vzhledem k tomu, že v letošním roce proběhnou plavby vojenské techniky, vysvětlil náčelník oddělení potápěčů kapitán Zdeněk Palacký činnost záchranné skupiny a systém výcviku vojenských potápěčů. Ve svém výkladu nabídl i možnost využití UCJTPV pro psychologickou

přípravu létajícího personálu při simulaci havárie a přistání do vody.

Na závěr ukázek navštívili účastníci jednání halu vzdušných sil, kde na ně čekala technika nově zavedená do AČR – DINGO, IVECO, PANDUR a obrněná T-810. Tato vozidla vzbudila velký zájem účastníků jednání.

Pozdní odpoledne a večer strávili účastníci jednání při neformálním sportovním utkání v bowlingu ve squashovém centru Vyškov.

Druhý den jednání probíhal již v pracovních skupinách po jednotlivých odbornostech a byl věnován řešení problematiky třídních zkoušek, zavádění nové techniky do AČR, instalaci trenážerových zařízení u VeV – VA Vyškov, účasti lektorů-instruktorů na vojenských zkouškách a dále pak diskuzi a vysvětlení nových předpisů EMAR. V neposlední řadě se hodně diskutovalo i o plnění nových úkolů postavených před VeV – VA Vyškov – zabezpečení školení zahraničního personálu.

Všichni účastníci jednání se shodli na tom, že zaměstnání bylo velmi užitečnou akcí a organizátorům doporučili, aby se tato konference stala pravidelnou akcí zařazenou do plánu činnosti rezortu.

Tak tedy na viděnou zase za rok ...

Text: mjr. Ing. Jaroslav Medek

Foto: Hana Jurčová

Vojenští a letečtí přidělenci akreditovaní v ČR navštívili vyškovskou posádku

Ve dnech 6. až 7. března 2013 navštívilo posádku Vyškov celkem 16 vojenských a leteckých (VLP) přidělců akreditovaných v ČR. Početnou delegaci tak tvořili zástupci Velké Británie a Severního Irsku, USA, ČLR, Vietnamu, Slovenska, Turecka, Nizozemska, SRN, Egypta, Gruzie, USA, Peru, Norska, Ukrajiny, Ruské federace a Chorvatska.

V kasárnách Dědice je přivítal zástupce velitele Velitelství výcviku – Vojenské akademie plukovník gšt. Rudolf Honzák, když řekl: „Myslím, že návštěva posádky Vyškov je pro vás výbornou volbou, protože patří k největší a nejvýznamnější části vojenského vzdělávání. V současné době je zde dislokováno 19 vojenských subjektů, mezi nimiž jsou kromě největšího Velitelství výcviku – Vojenské akademie také Odborná škola Vojenské policie, Ústav jazykové přípravy, Britský vojenský výcvikový a poradní tým, či Centrum od Excellence zaměřené na zbraně hromadného ničení. Některé z nich si budete moci během následujících dvou dní prohlédnout a pevně věřím, že zde získané poznatky obohatí vaši práci.“

Úvod programu byl věnován jednání Asociace VLP, dále prezentaci sdružení „Jagello 2000“ k „NATO Days 2013“ a také se zde představil Národní úřad pro vyzbrojování MO, přičemž první den zakončila delegace prohlídkou Vojenského technického ústavu pozemního vojska Vyškov.

Druhý den své návštěvy se VLP nejprve seznámili s velmi významnou

pozici Velitelství výcviku – Vojenské akademie v rámci vzdělávacího procesu AČR, ve které plukovník Honzák zdůraznil: „Hlavním posláním naší akademie je kariérová a profesní příprava příslušníků AČR, včetně aktivních záloh, kterou provádíme formou kurzů základní přípravy, kariérových, profesních a speciálních kurzů. Jednou z nejdůležitějších je zde také příprava do zahraničních misí. Ročně tak branami vyškovské akademie projde přes 10 tisíc absolventů nejrůznějších typů vzdělávacích a výcvikových aktivit.“ U speciálních kurzů zmínil také mezirezortní a mezinárodní působnost, když hovořil o možnostech speciálního výcviku pro diplomaty Ministerstva zahraničních věcí, civilní zaměstnance NATO, pracovníky médií a humanitárních organizací či příslušníky Policie ČR. Vojenské a letecké přidělence

zaujala také doktrinální problematika, příprava instruktorů výcviku a jejich otázky směřovaly i k jazykové přípravě.

Zajímavostí byla nesporně možnost zhlédnout výcvik přímo na Centru simulačních a trenažerových technologií a také návštěva Britského vojenského poradního a výcvikového týmu v ČR, který zde ve Vyškově působí od roku 2000 a nyní provádí celkem 7 typů kurzů pro 250–300 příslušníků ročně, a to z 33 partnerských zemí. Za dobu své působnosti se mohou pochlubit již 3 400 absolventy.

Závěr návštěvy posádky Vyškov pak patřil mezinárodnímu pracovišti AČR zaměřenému na zbraně hromadného ničení (Joint Chemical, Biological, Radiological and Nuclear Defence Centre od Excellence).

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková

Foto: Hana Jurčová

14. výročí vstupu České republiky do NATO

V úterý 12. března 2013 si stejně jako v jiných posádkách připomenuli příslušníci Velitelství výcviku – Vojenské akademie Vyškov společně s posluchači zde probíhajících kurzů 14. výročí Dne přístupu České republiky k NATO. V rámci slavnostního nástupu zazněl Rozkaz ministra obrany ke Dni přístupu České republiky k Severoatlantické smlouvě.

Text: kpt. Mgr. Monika Nováková, foto: Hana Jurčová

ROZKAZ MINISTRA OBRANY

ke Dni přístupu České republiky k Severoatlantické smlouvě

Vojáci a vojačce, občanskí zaměstnanci a občanské zaměstnankyně,

12. března 1999 bylo dovršeno sedmileté úsilí České republiky o plnou integraci do transatlantických bezpečnostních struktur. Česká republika převzala příslušný díl odpovědnosti za bezpečnost spojenců a realizaci obranné politiky v rámci Strategické koncepce NATO, která v té době charakterizovala bezpečnostní prostředí jako neustále se měnící, komplexní a globální, s obtížně předvídatelným vývojem.

Vše nasvědčuje tomu, že i po čtrnácti letech zůstávají tyto charakteristiky v platnosti. Jsme svědky nestability způsobené hroícími se státy, regionálními krizemi a konflikty. Zvyšuje se dostupnost sofistikovaných konvenčních zbraní, existuje nebezpečí zneužití nových technologií, ani zdaleka nepominula hrozba terorismu. To všechno jsou faktory, které pro Alianci představují hlavní rizika i nové výzvy.

Členství v NATO je zcela v souladu se základními existenčními zájmy České republiky, jako je zajištění její suverenity, územní celistvosti a politické nezávislosti. S tím je úzce spojena obrana právního státu, jeho demokratických hodnot, základních lidských práv a svobod. V souladu s těmito úkoly naše ozbrojené síly udržují a rozvíjejí svou schopnost působit ve společných operacích, včetně operací kolektivní obrany kterékoliv členské země.

Pro bezpečnost euroatlantického prostoru má NATO zcela zásadní roli. Reakcí na aktuální bezpečnostní hrozby je proto vnitřní restrukturalizace Aliance a permanentní rozvoj

schopností aliančních sil s důrazem na specializaci, modernizaci výzbroje a výstavbu moderních, rychle přemístitelných jednotek.

Česká republika si je vědoma významu a nutnosti svého spravedlivého a udržitelného příspěvku v podobě zajištění sil a zdrojů pro řádný chod organizace a úspěšnost operací NATO. Proto náš stát buduje a rozvíjí své vojenské schopnosti tak, aby byl schopen i v tvrdých rozpočtových podmínkách dostát svým povinnostem. Například účastí v zahraničních misích a operacích se minimalizuje nebezpečí možného přenesení ozbrojeného konfliktu na naše vlastní území.

Vstupem České republiky do Severoatlantické aliance se na jaře roku 1999 otevřely nové možnosti v zabezpečení obrany našeho státu a mohla být provedena zásadní reforma ozbrojených sil, která plnou profesionalizací armády odstranila poslední zbytky dědictví struktur překonané minulosti.

Členství v NATO znamená pro Českou republiku splnění jednoho ze základních strategických cílů zahraniční politiky. Poprvé v dějinách československého, respektive českého státu, jsme integrální součástí fungujícího systému kolektivní obrany, který zaručuje rovnost svých členů a ctí zásadu fair play v mezinárodních vztazích.

Nové spojenectví výrazně ovlivnilo systém našich kontaktů s vnějším světem. Horizont českých zájmů se tak výrazně rozšířil a má nyní nejen evropský, ale také globální kontext.

Česká republika se s plnou odpovědností podílí na prosazování i obraně hodnot, které společně sdílejí všechny státy Aliance. Důvěra, již se nám dostalo právě před čtrnácti lety, je pro nás ctí i závazkem.

RNDr. Petr Nečas
předseda vlády a ministr obrany

10 let vzniku a trvání doktrinálního pracoviště ve Vyškově

Dne 1. dubna 2003 vznikl vedle Vysoké vojenské školy pozemního vojska a Vojenské akademie ve Vyškově další subjekt – 4. velitelství výcviku a tvorby doktrín (4. VeVTD).

Jednou ze tří hlavních součástí tohoto velitelství bylo Ředitelství pro tvorbu doktrín (ŘTD), jehož úkolem bylo koordinovat rozvoj vojenské teorie, optimalizovat doktrinální soustavu AČR, zajišťovat tvorbu, tisk a distribuci vojenských předpisů, vojenských doktrín a vojenských publikací v oblasti operačního a bojového použití vojsk AČR a jejich výcviku.

Potřeba doktrinálního pracoviště vyplynula z tehdejšího stavu rozvoje teorie i praxe ozbrojených sil AČR. S výstavbou plně profesionální armády bylo třeba přehodnotit systém přípravy vojáků všech kategorií. To vyžadovalo revize a novelizace stávajících a v řadě případů i zpracování nových výcvikových předpisů a programů, které by zohledňovaly požadavky doktrín, moderní trendy přípravy a výcviku a poznatky z výcviku ostatních armád NATO.

Doktrinální pracoviště procházelo (jako celá AČR) neustálými organizačními změnami. Činnost zahájilo jako Ředitelství pro tvorbu doktrín. 1. prosince bylo 4. VeVTD zreorganizováno na Ředitelství výcviku a tvorby doktrín (ŘeVD) a s ním se ŘTD změnilo na Správu doktrín (SpD). I když se měnila organizační struktura a počty osob, zůstalo doktrinální pracoviště v této podobě až do konce roku 2008. Dnem

1. ledna 2009 vznikly po rozsáhlé reorganizaci nové organizace, a to Velitelství výcviku – Vojenská akademie (VeV – VA) a Institut doktrín (IDo). Ten se po dvou letech změnil na odbor doktrín (ODO) a v této podobě existuje dodnes.

Jenom počty se snížily na 30 osob (12 důstojníků, 3 praporčíci a 15 civilních zaměstnanců). Neobsazeny jsou dvě důstojnické pozice, takže na odboru pracuje aktuálně 28 osob.

Změn bylo dost, pracovištěm prošlo velké množství pracovníků, ale své úkoly plní a to trvá již plných deset let. Zpracováno a vydáno bylo celkem 194 doktrinálních dokumentů, z toho 10 vojenských předpisů a služebních pomůcek, 38 vojenských doktrín, 99 odborných publikací a 47 informačních analýz a zkušeností z operací.

A 10. výročí vzniku a trvání oslavili bývalí a současní příslušníci v sobotu 6. dubna 2013 na setkání, které se uskutečnilo v zasedacím sále Společenského klubu VeV – VA ve Vyškově.

Setkání zahájil náčelník ODO plukovník Ing. Petr Markvart, Ph.D. Po něm zavzpomínal na krušné začátky, náročné podmínky, složité úkoly i pěkné

okamžiky první ředitel ŘTD a později náčelník SpD plukovník gšt. v. v. Ing. Vladimír Karaffa, CSc. Následovala prezentace desetileté historie, kde si každý připomněl své místo a úlohu v systému, své spolupracovníky a přátele. Po společném fotografování pokračovalo setkání prohlídkou prostor odboru, návštěvou vojenského muzea a pak si všichni vychutnali nádhernou vyhlídku na panorama města Vyškova a jeho okolí a na areál kasáren ze střechy velitelské budovy.

Odpolední část se nesla ve znamení bližších seznámení těch, kteří se v minulosti minuli, přátelských rozhovorů a výměn informací o tom, co kdo dělá a jak žije. Potom už začalo loučení prvních odjíždějících a odcházejících účastníků setkání.

Všichni přítomní, a bylo jich 55, hodnotili akci jako velmi vydařenou a všichni bývalí pracovníci vyjádřili přesvědčení, že i v budoucnu budou mít příležitost zúčastnit se dalších setkání. To je ostatně i přáním současných příslušníků ODO.

Text: Ing. Oto Vejmelka
Foto: mjr. Ing. Petr Marek,
Olga Karaffová

„Zastav se na chvíli, stačí jen málo ...“

Vážené kolegyně, vážení kolegové!

14. leden 2013 bylo pro většinu z nás naprosto obyčejné pondělí, jakých je v roce 52. Tento den byl ale naprosto jiný pro malou Michalku Láníkovou. Michalka v tento den v kruhu svých blízkých oslavila svoje šesté narozeniny. Kdo je Michalka? Vy tuto statečnou holčičku znáte z naší posádkové akce „Zastav se na chvíli, stačí jen málo ...“.

4. 2. 2013 navštívil naši posádku tatínek Michalky, pan Ivo Láník, který pracuje ve zdravotnické základně Bystřice pod Hostýnem. V tento den mu velitel Velitelství výcviku – Vojenská akademie plk. Ing. Ján Kožiak předal symbolický dar pro jeho malou dceru, který jste připravili vy, příslušníci posádky Vyškov, kteří jste se zapojili do akce „Zastav se na chvíli, stačí jen málo ...“.

Pan plukovník tatínkovi Michalky předal 7 pytlů, které obsahovaly asi 60 000 víček od různých PET lahví. Počet dosud nasbíraných víček je symbolický také v tom, že představuje 10 000 víček za každý rok života Michalky. Za tato víčka pořídí rodiče zdravotní pomůcky, která Michalka potřebuje pro svůj každodenní boj s nemocí, která ji trápí. Michalka trpí metachromatickou leukodystrofií (jedná se o genetickou nemoc). Pacient, který trpí touto nemocí, potřebuje celou řadu pomůcek, které mu usnadňují jeho složitou životní situaci.

Dovolu mi, abych vám všem tímto poděkoval za tu krásnou lidskou podporu, kterou občas někteří naši známí, ale někdy i neznámí lidé potřebují. Akcí „Zastav se na chvíli, stačí jen málo ...“ se z neznámé Michalky Láníkové stala holčička, kterou nyní zná mnoho lidí z naší posádky.

Vy všichni, kteří jste vhodili do sběrných nádob třeba jen jedno víčko od PET lahve, jste dokázali, že i v této složité a nelehké době jsou mezi námi lidé, kteří nemyslí jen na sebe. Děkuji ...

Text: mjr. Ing. Jaroslav Medek
Foto: Hana Jurčová

Reprezentační ples velitele VeV-VA obrazem

V pátek 22. února 2013 se uskutečnil další z reprezentačních plesů velitele Velitelství výcviku – Vojenské akademie, letos nově v prostorách Společenského klubu kasáren Dědice.

Foto: Vladimír Bezděk ml.

„Zimní cena v odstřelovačských disciplínách“

Ve dnech 14. 2.–17. 2. 2013 proběhla v prostoru střílnice obce Bzenec „Zimní cena v odstřelovačských disciplínách“. Soutěž organizovaly, vojákům určitě dobře známé, společnosti MEOPTA s.r.o. – výrobce optických přístrojů a Sellier & Bellot s.r.o. – výrobce munice.

Účast na soutěži byla skutečně široká. Zúčastnili se jí příslušníci AČR, PČR a několik zahraničních střelců. VeV – VA reprezentovali příslušníci OPrPř/OdPzEB praporčík Richard

Horák a nadrotmistr Jiří Horák. Mezi zástupci vysoce profesionálních střelců se úkolu zhostili velmi dobře.

Samotné klání, připravené v duchu podmínek práce vojenských a policejních odstřelovačů, se skládalo z mnoha střeleckých položek, a to jak pro odstřelovací pušky, tak i pro pistole. Střílelo se na různé vzdálenosti, pro představu lze uvést rozmezí od 10 m do 800 m. Mezi ty těžší úlohy patřila například neutralizace pohyblivého cíle s rukojmím ve vzdálenosti 400 m, přerušení telefonního linkového vedení střelbou nebo ničení cílů z jedoucího vozidla. Na kratších vzdálenostech byl připraven pistolový parkur. Soutěžící si zkusili opravdu velmi mnoho zajímavých střeleckých situací, které je však těžké vyjádřit slovy. V průběhu měření svých sil měli všichni možnost, jak se říká, „nakrmit se očima“. K vidění byla spousta zbraní, technických prostředků a pomůcek pro střelbu, ale i vlastní technika jednotlivých střelců.

Závěrem lze jen dodat, že tak, jak musí výsadkář vykonávat výsadkovou činnost, řidič řídit a průzkumník být v přírodě víc než doma, a to vše v zájmu udržování a zdokonalení svých kvalit, tak i střelec musí střílet. Účast na soutěžích není jen reprezentací, ale i jednou z cest střeleckého zdokonalení, a proto bychom rádi touto cestou poděkovali všem, kteří se podíleli na zabezpečení účasti našich dvou příslušníků.

Text a foto: prap. Marek Cendelín,
starší instruktor OdPzEB

3. VOJENSKÝ POCHOD ČESKÁ REPUBLIKA

--- Srdečně zveme k účasti všechny, nejen vojáky ---

POŘÁDÁN U PŘÍLEŽITOSTI 68. VÝROČÍ UKONČENÍ 2. SV V EVROPE

DATUM: 11. 5. 2013

TRASY: 10 km / 26 km / 34 km / 40 km

OCENĚNÍ: medaile a stužka k medaili, diplom

MÍSTO: Baldovec, Moravský kras

UBYTOVÁNÍ: v místě a okolí

INFO: www.vojenskepochody.cz

POSÁDKA VYŠKOV – PROFESIONÁL. Časopis příslušníků vyškovské posádky. Vydává: Velitelství výcviku – Vojenská akademie. IČO 60162694. Adresa redakce: Velitelství výcviku – Vojenská akademie, Víta Nejedlého, 682 01 Vyškov. Šéfredaktor: kpt. Mgr. Monika Nováková, mobil: 724 071 147, e-mail: tisk@vavyskov.cz. Grafický návrh titulní strany, grafická úprava a typografie: Jana Bejdáková. Foto na titulní straně: Pavel Pazdera, UO Brno. Jazyková korektura: Mgr. Helena Němcová. Tisk: VydSk/OdKIT/VeV – VA. Distribuce dle zvláštního rozdělovníku. Registrační číslo: MK ČR E 11238. Nevyžádané rukopisy, kresby a fotografie se nevracejí. Elektronickou podobu časopisu Posádka Vyškov – PROFESIONÁL najdete na informačním portálu posádky Vyškov: <http://vev-va.ispovy.acr> a na internetu <http://www.vavyskov.cz>.